

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 29. julija 2019¹

Zadeva C-555/18

K.H.K.
proti
B.A.C.,
E.E.K.

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji, Bolgarija))

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (UE) št. 655/2014 – Postopek za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov – Pojem ‚javna listina‘ – Plačilni nalog za zahtevek“

I. Uvod

1. V skladu s sodbo Denilauler², ki jo je Sodišče izreklo leta 1979, se za začasni ukrep, vključno z ukrepom zavarovanja, izrečen *ex parte*, ne uporablja sistem priznavanja in izvrševanja, ki ga določa Bruseljska konvencija³. Pozneje je bila ta sodna praksa kodificirana z Uredbo (EU) št. 1215/2012⁴. Dejstvo, da začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanj, ni veljal sistem priznavanja in izvrševanja, poenoten na ravni prava Unije, je bilo eden od razlogov, zakaj so nekateri šteli, da je zakonodaja Unije na področju izvrševanja sodnih odločb, izdanih ob koncu plačilnih postopkov, *Ahilova peta* evropskega civilnega pravosodnega območja⁵.

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

² Sodba z dne 21. maja 1980 (125/79, EU:C:1980:130).

³ Konvencija z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32, v nadaljevanju: Bruseljska konvencija).

⁴ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1). Iz člena 2(a) te uredbe izhaja, da pojem „sodna odločba“ ne zajema začasnih ukrepov, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih odredi sodišče, pristojno za odločanje o glavni stvari, ne da bi bil toženec vabljen pred sodišče, razen če je bila sodna odločba, ki vsebuje ukrep, tožencu vročena pred izvršitvijo. Glej v tem smislu tudi Cuniberti, G., Migliorini, S., *The European Account Preservation Order Regulation. A Commentary*, Cambridge University Press, Cambridge – New York, 2018, str. 5.

⁵ Glej Zeleno knjigo o izboljšanju učinkovitosti izvrševanja sodnih odločb v Evropski uniji: zaplemba bančnih računov, COM(2006) 618 final. Glej tudi Monteiro, L. V., „The Bank Account Preservation Procedure in the European Union Regulation (EU) No 655/2014 of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014“, *EU Law Journal*, 2015, zvezek 1(1), str. 122.

2. Skoraj 35 let po sodbi *Denilauler*⁶, leta 2014, je bila sprejeta Uredba (EU) št. 655/2014⁷, s katero je zakonodajalec Unije uvedel evropski nalog za zamrznitev bančnih računov. Evropski nalog za zamrznitev bančnih računov, ki ohranja učinek presenečenja za dolžnika, se samodejno prizna v drugih državah članicah, ne da bi bil potreben poseben postopek⁸.

3. Predložitveno sodišče s predlogom za sprejetje predhodne odločbe Sodišče prosi, naj prvič razloži Uredbo št. 655/2014.

4. V skladu z zahtevo Sodišča bodo ti sklepni predlogi omejeni na analizo prvega od treh vprašanj za predhodno odločanje, s katerim se predložitveno sodišče sprašuje o pojmu „javna listina“ iz člena 4(10) Uredbe št. 655/2014 oziroma, natančneje o tem, ali mora biti javna listina v smislu navedene uredbe izvršljiva ali ne.

II. Pravni okvir

A. Pravo Unije

5. V skladu s členom 4(8) Uredbe št. 655/2014 „sodna odločba“ pomeni „vsako odločbo, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na njeno poimenovanje, vključno z odločbo o določitvi stroškov, ki jo izda sodni uradnik“. V skladu s členom 4(10) navedene uredbe pojem „javna listina“ pomeni „listino, ki je bila v državi članici uradno sestavljena ali registrirana kot javna listina in katere pristnost:

- (a) se nanaša na podpis in vsebino listine ter
- (b) je potrdil javni organ ali drug za to pooblaščen organ“.

6. Poglavje 2 navedene uredbe, naslovljeno „Postopek za pridobitev naloga za zamrznitev“, vsebuje člen 5, naslovljen z „Razpoložljivost“, ki določa:

„Nalog za zamrznitev je upniku na voljo v naslednjih primerih:

- (a) preden upnik v državi članici začne postopek v glavni stvari zoper dolžnika ali v kateri koli fazi takega postopka, vse do izdaje sodne odločbe ali potrditve ali sklenitve sodne poravnave;
- (b) potem ko upnik v državi članici pridobi sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevek.“

7. Člen 14(1) navedene uredbe določa:

„Kadar upnik v državi članici pridobi izvršljivo sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevek, in utemeljeno domneva, da ima dolžnik pri banki v določeni državi članici enega ali več računov, ne pozna pa niti naziva in/ali naslova banke niti IBAN, BIC ali druge številke banke, ki bi omogočala identifikacijo banke, lahko od sodišča, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, zahteva, da od informacijskega organa države članice izvršitve zahteva pridobitev informacij, potrebnih, da se banka oziroma banke in dolžnikov račun oziroma računi identificirajo.

⁶ Sodba z dne 21. maja 1980 (125/79, EU:C:1980:130).

⁷ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejnje izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2014, L 189, str. 59).

⁸ Glej v zvezi z glavno razliko med Uredbo št. 1215/2012 in Uredbo št. 655/2014 Lagus, J., „Freezing Europe: The European Account Preservation Order and Forum Shopping in the European Judicial Area“, *Tidskrift utgiven av Juridiska Föreningen i Finland*, 2018, zvezek 3–4, str. 246 in 249.

Ne glede na prvi pododstavek lahko upnik poda zahtevo iz navedenega pododstavka, če sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina, ki jo pridobi upnik, še ni izvršljiva in je znesek, ki naj se zamrzne, glede na ustrezne okoliščine precejšen, upnik pa je predložil zadostne dokaze, na podlagi katerih je sodišče ugotovilo, da so informacije o računu nujno potrebne, ker obstaja tveganje, da bo brez takih informacij poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika verjetno ogrožena in bi se lahko zaradi tega finančno stanje upnika bistveno poslabšalo.“

B. Bolgarsko pravo

8. Iz člena 47(1) Graždanski protsesualen kodeks (bolgarski zakon o civilnem postopku; v nadaljevanju: GPK) izhaja, da če tožene stranke v roku enega meseca ni mogoče najti na naslovu, navedenem v spisu, ali ni mogoče najti osebe, pripravljene prevzeti obvestilo, se lahko to načeloma vroči s pritrditvijo. V skladu s členom 47(5) GPK lahko vročitev s pritrditvijo obvestila pripelje do tega, da se vročitev šteje za opravljeno, čeprav tožena stranka dejansko ni bila seznanjena s spisom.

9. Poglavje 37 GPK, ki se nanaša na postopek za plačilni nalog, vsebuje člen 410, naslovljen „Predlog za izdajo plačilnega naloga“, ki določa:

„(1) Vložnik predloga lahko predlaga izdajo plačilnega naloga:

1. zaradi denarnih terjatev ali terjatev, ki se glasijo na nadomestne stvari, če je za zahtevek pristojno okrožno sodišče;
2. zaradi vrnitve premične stvari, ki jo je dolžnik prejel z obveznostjo vrnitve ali ki je obremenjena z zastavno pravico ali ki jo je dolžnik izročil z obveznostjo prenosa posesti, če je za zahtevek pristojno okrožno sodišče.

(2) (dopolnilo DV št. 86, 2017) Predlog mora vsebovati predlog za izdajo sklepa o izvršbi in izpolnjevati pogoje iz členov 127(1) in (3) ter 128(1) in (2). V predlogu mora biti navedena številka bančnega računa ali drug način plačila.“

10. Člen 415(1) in (5) GPK določa:

„(1) Sodišče pouči vložnika predloga o možnosti vložitve tožbe za uveljavljenje zahtevka v naslednjih primerih:

1. če je bil ugovor vložen v roku;
2. če je bil plačilni nalog dolžniku vročen na podlagi člena 47(5);
3. če je sodišče zavrnilo predlog za izdajo plačilnega naloga.

[...]

(5) Če vložnik predloga ne predloži dokazov za pravočasno vložitev tožbe, sodišče v skladu s členom 418 razglasi plačilni nalog in sklep o izvršbi za neveljaven v celoti ali delno.“

11. Člen 416 GPK določa:

„Plačilni nalog postane izvršljiv, če ugovor ni vložen v roku ali je umaknjen ali postane sodba, s katero se ugotovi obstoj terjatve, pravnomočna. Sodišče na podlagi plačilnega naloga izda sklep o izvršbi in naredi zaznamek o tem na plačilnem nalogu.“

12. Poglavje 56 GPK, s katerim je bila Uredba št. 655/2014 prenesena v bolgarsko pravo, vsebuje člen 618, ki določa:

„(1) Vloga za izdajo [ENZBR] bančnih računov se lahko vloži pred vložitvijo tožbe na prvostopenjskem sodišču, pristojnem za spor o glavni stvari.

(2) Vloga za izdajo [ENZBR] bančnih računov se lahko vloži potem, ko pristojno prvostopenjsko sodišče sestavi javno listino v smislu člena 4(10) Uredbe [št. 655/2014].

(3) Tožeča stranka lahko v kateri koli fazi sodnega postopka do njegovega zaključka predlaga sodišču, pred katerim teče postopek, naj izda [ENZBR] bančne račune. Če se vloga za izdajo [ENZBR] bančnih računov vloži v postopku s kasacijsko pritožbo, je za obravnavo pristojno pritožbeno sodišče.

(4) Vloga za izdajo [ENZBR] bančnih računov se lahko vloži po razglasitvi sodbe sodišča, ki je na prvi stopnji obravnavalo spor o glavni stvari, ali po potrditvi sodne poravnave.“

III. Dejansko stanje zadeve v glavni stvari

13. Tožeča stranka je v skladu s členom 410 GPK na Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji, Bolgarija) vložila predlog za izdajo plačilnega naloga proti dvema dolžnikoma.

14. Navedeno sodišče je 5. aprila 2018 v skladu s členom 410 GPK izdalo plačilni nalog. 18. aprila 2018 sta bila dolžnikoma poslana prepisa navedenega naloga na naslova v Sofiji, ki ju je navedla tožeča stranka in sta ustrezala naslovoma iz nacionalne zbirke podatkov o prebivalstvu, pridobljenima po uradni dolžnosti.

15. V skladu z bolgarsko zakonodajo sta bili obvestili vrnjeni, ker dolžnika nista bila najdena na navedenih naslovih in ker se v roku dveh tednov nista odzvala na obvestili, pritrjeni na njuna vrata ali poštni nabiralnik.

16. Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji) je s sklepom z dne 2. avgusta 2018 tožečo stranko obvestilo, da lahko vloži tožbo za ugotovitev obstoja svoje terjatve proti dolžniku v skladu s členom 415(1)(2) GPK. Obvestilo o tem sklepu je bilo tožeči stranki poslano 3. avgusta 2018.

17. Preden je bil ta sklep vročen tožeči stranki, je ta 2. avgusta 2018 vložila vlogo za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov dolžnikov na Švedskem.

18. Zato je Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji) 2. avgusta 2018 odredilo, naj se vloga s prilogami predloži predsedniku II. civilnega oddelka navedenega sodišča za začetek ločenega postopka in imenovanje sodnika poročevalca na podlagi člena 618a GPK. Vendar je predsednik II. civilnega oddelka zadevo predložil III. civilnemu oddelku, 155. senatu, navedenega sodišča, ki je predložitveno sodišče v tej zadevi, mu naročil, naj odloči v zadevi, ter navedel, da je nalog, izdan na podlagi člena 410 GPK, javna listina v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014 in da ni razlogov za začetek ločenega postopka.

19. Predložitveno sodišče se ne strinja z mnenjem predsednika II. civilnega oddelka. Meni, da nalog na podlagi člena 410 GPK, ki ni postal izvršljiv, ne pomeni javne listine v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014, ker je treba v skladu s členom 415(5) GPK navedeni nalog razveljaviti, če tožeča stranka ne predloži dokaza o vložitvi svoje tožbe v predpisanem roku. Navedeno sodišče ugotavlja, da v obravnavanem primeru ni izvršljivega naloga, ki bi pomenil javno listino in na podlagi katerega bi lahko sodišče v okviru postopka za plačilni nalog izdalo evropski nalog za zamrznitev bančnih računov. V teh okoliščinah bi se lahko evropski nalog za zamrznitev bančnih računov izdal le v okviru ločenega postopka v glavni stvari.

IV. Vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

20. V teh okoliščinah je Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je plačilni nalog v zvezi z denarno terjatvijo na podlagi člena 410 [GPK], ki še ni postal izvršljiv, javna listina v smislu člena 4(10) [Uredbe št. 655/2014]?
2. Če plačilni nalog na podlagi člena 410 GPK ni javna listina, ali je treba na podlagi vloge začeti ločen postopek na podlagi člena 5(a) [Uredbe št. 655/2014] zunaj postopka v skladu s členom 410 GPK?
3. Če je plačilni nalog na podlagi člena 410 GPK javna listina, ali je potem sodišče dolžno odločiti v roku iz člena 18(1) [Uredbe št. 655/2014], če je tek rokov med sodnimi počitnicami v skladu z določbo nacionalnega prava zadržan?“

21. Sodišču je pisna stališča predložila samo Evropska komisija. Obravnave ni bilo.

V. Analiza

22. Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali plačilni nalog, ki ni izvršljiv, kakršen je obravnavan v postopku v glavni stvari, ustreza značilnostim javne listine v smislu 4(10) Uredbe št. 655/2014 in ali je zato tožeča stranka pridobila javno listino, s katero se od dolžnika zahteva plačilo zahtevka v smislu člena 5(b) navedene uredbe.

23. S tem vprašanjem želi predložitveno sodišče na tem istem sodišču razrešiti položaj, podoben položaju negativnega spora o pristojnosti za odločanje o evropskem nalogu za zamrznitev bančnih računov. Ta spor izvira iz tega, da je predsednik II. civilnega oddelka Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji) menil, da nalog na podlagi člena 410 GPK pomeni javno listino, in je odredil, naj III. civilni oddelek, 155. senat, navedenega sodišča odloči o vlogi za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov, saj je menil, da ni razlogov za začetek ločenega postopka. Nasprotno predsednik 155. senata meni, da „za zdaj ni izvršljivega naloga, ki bi pomenil javno listino“ in na podlagi katerega bi lahko sodišče v okviru bolgarskega postopka za plačilni nalog izdalo evropski nalog za zamrznitev bančnih računov.

24. Več vidikov v zvezi z uporabo bolgarskega prava, ki v obravnavanem primeru vplivajo na pravni položaj tožeče stranke, ni jasnih. Zato bi moral obravnavati vprašanja, na katera se predlog za sprejetje predhodne odločbe ne nanaša izrecno, da bi predložitvenemu sodišču dal koristen odgovor.

25. V tem duhu bom, da bi odgovoril na vprašanja predložitvenega sodišča, najprej navedel nekaj splošnih ugotovitev glede postopka za plačilni nalog v bolgarskem pravu, ki je določen v členu 410 in naslednjih GPK (točke od 26 do 31 teh sklepnih predlogov). Nato bom navedel pripombe glede dveh predpostavk, na katerih očitno temelji prvo vprašanje, in sicer, prvič, predpostavke, da plačilni nalog z dne 5. aprila 2018 ni bil razveljavljen (točki 33 in 34 teh sklepnih predlogov), in drugič, predpostavke, da – razen njegove morebiti upoštevne izvršljivosti – plačilni nalog v bolgarskem pravu ustreza značilnostim javne listine v smislu Uredbe št. 655/2014 (točke od 36 do 46 teh sklepnih predlogov). Nazadnje, na podlagi vseh teh razmislekov bom preučil upoštevnost izvršljivosti naslova, ki ga ima upnik v sistemu, vzpostavljenem z navedeno uredbo (točka 53 in naslednje teh sklepnih predlogov).

A. Postopek za plačilni nalog

26. V skladu s pojasnili predložitvenega sodišča postopek za plačilni nalog iz člena 410 in naslednjih GPK omogoča ugotovitev obstoja zahtevka med opredeljenimi osebami, podlage za ta zahtevek in njegove neovrgljivosti. Ta postopek ni obvezen: upniku ni treba vložiti predloga za izdajo plačilnega naloga, temveč lahko namesto tega svoj zahtevek uveljavlja v okviru splošnega postopka.

27. Če se upnik odloči vložiti predlog na podlagi člena 410 GPK, mora navesti podlago za svoj zahtevek in njegov znesek. Nasprotno mu ni treba predložiti nobenega dokumenta, ki potrjuje njegov zahtevek.

28. Upnik ne more začeti izvršbe svojega zahtevka, dokler plačilni nalog ne postane izvršljiv.

29. Da bi plačilni nalog postal izvršljiv, mora biti namreč vročen dolžniku in ta se mora vzdržati vložitve ugovora na podlagi člena 414 GPK. V takem primeru sodišče v skladu s členom 416 GPK izda sklep o izvršbi na podlagi tega naloga.

30. Nasprotno, če dolžnik vloži ugovor, sodišče upniku v skladu s členom 415(1) GPK pojasni, da lahko vloži tožbo za ugotovitev terjatve v roku enega meseca, na podlagi katere se začne ločen postopek, v katerem se navedeno sodišče izreče s sodno odločbo. Ko ta sodna odločba postane pravnomočna, je z njo potrjen plačilni nalog in na podlagi tega naloga in sodne odločbe se izda sklep o izvršbi.

31. Podobno sodišče pojasni upniku, da lahko vloži tožbo za ugotovitev terjatve tudi, kadar vročitev plačilnega naloga dejansko ni bila opravljena, temveč se vročitev tega naloga šteje za opravljeno na podlagi člena 47(5) GPK. V tem primeru se na podlagi vložitve tožbe za ugotovitev terjatve prav tako začne ločen postopek, ki poteka na zgoraj opisani način. Vendar če – tako kot v obravnavani zadevi – vložnik ne predloži dokaza o vložitvi tožbe za ugotovitev terjatve, sodišče razveljavi plačilni nalog na podlagi člena 415(5) GPK.

32. Pred nadaljevanjem je treba torej ugotoviti, ali je bil plačilni nalog z dne 5. aprila 2018 razveljavljen ali ne. Če je bil namreč ta nalog razveljavljen v skladu s členom 415(5) GPK, se po mojem mnenju ni treba spraševati o tem, ali pomeni javno listino v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014.

B. Plačilni nalog, ki mu ne sledi tožba za ugotovitev terjatve

33. Kot sem navedel, iz pravnega okvira, kot ga je predstavilo predložitveno sodišče, izhaja, da kadar je opravljena vročitev plačilnega naloga na podlagi člena 47(5) GPK in upnik nato –kot v postopku v glavni stvari – ne vloži tožbe za ugotovitev terjatve, je treba plačilni nalog razveljaviti na podlagi člena 415(5) GPK. Poleg tega je treba v skladu s pravno teorijo ta nalog razveljaviti, če je treba končati njegov pravni obstoj, čeprav ni imel pravnih učinkov in ni izvršljiv⁹.

34. Ker se prvo vprašanje za predhodno odločanje nanaša na plačilni nalog, ki še ni izvršljiv, se lahko to vprašanje razume tako, da za predložitveno sodišče plačilni nalog z dne 5. aprila 2018 ni bil razveljavljen¹⁰. Zato je treba šteti za ugotovljeno, da plačilni nalog z dne 5. aprila 2018 ni bil razveljavljen, pri čemer se ne želim izreči o skladnosti rešitve nacionalnih sodišč z bolgarskim pravom.

⁹ Glej zlasti Popova, V., „Order for Payment Proceedings in Bulgarian Civil Procedure Law“, *Civil Procedure Review*, 2011, zvezek 2(3), str. 34.

¹⁰ Poudariti je treba, da predložitveno sodišče v drugem delu predložitvene odločbe navaja, da bi bil plačilni nalog *lahko* razveljavljen, če se ne vloži tožba za ugotovitev terjatve. Vendar se mi zdi, da iz člena 415(5) GPK ne izhaja, da v takem primeru sodišče „lahko razveljavi“ plačilni nalog, temveč da ga „razveljavi“.

35. V tej fazi je treba preučiti tudi, ali – razen tega, da še ni izvršljiv – plačilni nalog, kakršen je obravnavan v postopku v glavni stvari, ustreza značilnostim javne listine v smislu 4(10) Uredbe št. 655/2014, ki jih navedena uredba določa izrecno in nesporno.

C. Plačilni nalog kot javna listina v smislu Uredbe št. 655/2014

36. Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da ugotovitev, da plačilni nalog v bolgarskem pravu pomeni javno listino v smislu Uredbe št. 655/2014, izvira iz tega, da je predsednik II. civilnega oddelka zadevo v glavni stvari predložil predložitvenemu sodišču. Predsednik II. civilnega oddelka je namreč s tem, ko je zadevo predložil III. civilnemu oddelku, menil, da nalog, izdan na podlagi člena 410 GPK, pomeni javno listino v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014.

37. Predložitveno sodišče je v zvezi s tem navedlo le, da po njegovem mnenju ugotovitve predsednika II. civilnega oddelka „niso upoštevne“. Natančneje, pojasnjuje, da plačilni nalog na podlagi člena 410 GPK, ki ni postal izvršljiv, ni javna listina v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014, ker se *lahko* razveljavi¹¹, če v določenem roku ni vložena ugotovitvena tožba. Iz tega sklepam, da po mnenju predložitvenega sodišča opredelitve plačilnega naloga za „javno listino“ ne preprečuje njegova neizvršljivost sama po sebi, temveč možnost njegove razveljavitve. Vendar je treba opozoriti, da je možnost razveljavitve bolj značilna za odločbe kot za javne listine.

38. Zaradi drugih razlogov, kot so tisti v zvezi z njegovo neizvršljivostjo, imam tudi sam pomisleke glede opredelitve takega plačilnega naloga za javno listino v smislu Uredbe št. 655/2014.

39. Naj spomnim, da mora biti listina, da bi lahko pomenila javno listino v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014, prvič, v državi članici sestavljena ali registrirana kot javna listina, drugič, njeno pristnost mora potrditi javni organ ali drug za to pooblaščen organ ter, tretjič, ta pristnost se mora nanašati na podpis in vsebino listine.

40. Iz pojasnil v pravni teoriji izhaja, da v bolgarskem pravu za javne listine velja člen 179(1) GPK, v skladu s katerim uradni dokument, ki ga sestavi organ v okviru opravljanja svojih funkcij v predpisani obliki in po predpisanih postopkih, pomeni dokaz o danih izjavah in o dejanjih, izvedenih pred njim¹².

41. Poleg tega iz člena 618a(2) GPK, kot je pojasnjen v predložitveni odločbi, izhaja, da so bolgarska sodišča pooblaščen za sestavo javnih listin. Zdi se mi *a priori*, da plačilni nalog, izdan na podlagi člena 410 GPK, ustreza prvima dvema značilnostma javne listine v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014.

42. Vendar – kot je dozdevno ugotovila Komisija – ni jasno razvidno, v čem plačilni nalog, izdan na podlagi člena 410 GPK, pomeni listino, katere pristnost se nanaša na vsebino te listine, saj je ta pristnost koncept prava Unije in bi morala biti predmet avtonomne razlage.

43. Kot sem navedel v točki 27 teh sklepnih predlogov, vložniku pri vložitvi vloge na podlagi člena 410 GPK namreč ni treba predložiti nobenega dokumenta, ki potrjuje njegov zahtevek. Vložnik mora le dati izjavo glede podlage in zneska zahtevka. Sodišče na podlagi te izjave izda plačilni nalog, v katerem sta, kot izhaja iz člena 412(6) in (8) GPK, med drugim navedena obveznost, ki jo mora dolžnik izpolniti, in natančen rok, v katerem mora dolžnik poplačati dolg vložniku.

¹¹ Glej opombo 10.

¹² Glej Beaumont, P., Fitchen, J., in Holliday, J., *The evidentiary effects of authentic acts in the Member States of the European Union, in the context of successions*, str. 72 „Bulgaria“, Musseva, B.
http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556935/IPOL_STU%282016%29556935_EN.pdf.

44. Iz člena 411(2) GPK izhaja, da sodišče ne izda plačilnega naloga med drugim v položajih, ko vloga upnika ne izpolnjuje zahtev iz člena 410 GPK ali je v nasprotju z zakonom ali moralnimi načeli. Vendar se preučitev, opravljena za ta namen, ne nanaša in – če ni dokumenta, ki ga predloži upnik – se ne sme nanašati na utemeljenost obveznosti, ki jo mora izpolniti dolžnik.

45. V teh okoliščinah se zdi dvomljivo, da bi se pristnost plačilnega naloga nanašala na njegovo vsebino, ker ta vsebina, ne da bi se upoštevala utemeljenost zahtevka, vključuje le obveznost dolžnika, da poplača dolg upniku. Zato menim, da se plačilni nalog, izdan na podlagi člena 410 GPK, ne more šteti za javno listino v smislu Uredbe št. 655/2014.

46. Predložitveno sodišče je torej pristojno, da preveri, ali se pristnost plačilnega naloga v bolgarskem pravu nanaša na njegovo vsebino in podpis. Če je odgovor nikalen, se mora predložitveno sodišče ob upoštevanju tega, da so v Uredbi št. 655/2014 navedene tri vrste naslovov, ki so lahko podlaga za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov, in sicer sodne odločbe, sodne poravnave in javne listine, vprašati, ali zadevni plačilni nalog pomeni sodno odločbo v smislu navedene uredbe. Menim, da jo.

D. Posledice ugotovitve, da plačilni nalog v bolgarskem pravu ne pomeni javne listine v smislu Uredbe št. 655/2014

47. Kot sem ugotovil, plačilni nalog v bolgarskem pravu ne pomeni javne listine v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014. Zdaj bom, da bi predložitvenemu sodišču dal koristen odgovor, analizo nadaljeval s predstavitvijo sistema, ki ga vzpostavlja Uredba št. 655/2014. Ta analiza bo pokazala, da se zahteva po izvršljivosti enoznačno uporablja za vse tri vrste naslovov, ki lahko pomenijo podlago za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov.

48. Poleg tega spoznanja, ki izhajajo iz preučitve ene od trditev Komisije, govorijo v prid pristopu, pri katerem je izhodišče sistem navedene uredbe.

49. Komisija ugotavlja, da pojmi, primerljivi s pojmom „javna listina“, obstajajo tudi v drugih instrumentih mednarodnega zasebnega prava Unije, zlasti v uredbah (ES) št. 805/2004¹³, (ES) št. 4/2009¹⁴ in št. 1215/2012 ter v Bruseljski in Luganski konvenciji¹⁵. Po njenem mnenju iz vsakega od teh instrumentov izhaja, da mora biti javna listina izvršljiva v državi članici izvora. Če bi ti instrumenti pomenili enoznačni pojem „javne listine“, bi bilo treba zaradi sistemskih razlogov opredelitev iz člena 4(10) Uredbe št. 655/2014 razumeti tako, da mora biti listina izvršljiva, da se lahko šteje za javno listino.

50. Vendar imam pomisleke glede neposrednih analogij, ki jih Komisija uporablja med uredbami št. 805/2004, 4/2009 in 1215/2012 na eni strani ter Uredbo št. 655/2014 na drugi strani, zaradi različnih ciljev, ki jih imajo vse te uredbe.

51. Cilj evropskega naloga za izvršbo, vzpostavljenega z Uredbo št. 805/2004, je omogočiti poplačilo dolga upniku neposredno prek postopka izvršbe. Razen začasnih ukrepov, vključno z ukrepi zavarovanja, velja enako za javne listine v okviru uredb št. 4/2009 in 1215/2012. Nasprotno je cilj evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov začasno zaščititi zahtevek, ki ga ima lahko upnik, ter

13 Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 38).

14 Uredba z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah (UL 2009, L 7, str. 1).

15 Konvencija o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana v Luganu 16. septembra 1988 (UL 1988, L 319, str. 9).

zagotoviti, da se morebitna in poznejša izterjava tega zahtevka prek postopka izvršbe ne prepreči ali oteži. Evropski nalog za zamrznitev bančnih računov je lahko tako zlasti pomemben, kadar upnik še nima izvršljivega naslova in zato ne more začeti izvršbe iz tega naslova na podlagi določb uredb št. 805/2004, 4/2009 in 1215/2012.

52. Poleg tega, kot ugotavlja Komisija, člen 4(10) Uredbe št. 655/2014, ki vsebuje opredelitev pojma „javna listina“, navedeno v točki 39 teh sklepnih predlogov, ne omenja izvršljivosti take listine. Enako velja za uredbe št. 805/2004, 4/2009 in 1215/2012, na katere se tudi sklicuje Komisija¹⁶. Nasprotno ima izvršljivost javne listine pomembno vlogo v sistemih pretoka pravnih instrumentov, vzpostavljenih s temi uredbami¹⁷. Menim tudi, da v obravnavanem primeru ni mogoče izvesti analize pojmov „sodna odločba“, „sodna poravnava“ ali „javna listina“ brez upoštevanja sistema, ki ga vzpostavlja Uredba št. 655/2014. Odgovor na pomisleke predložitvenega sodišča se ne bi smel iskati zunaj navedene uredbe, temveč v njej.

E. Sistem, vzpostavljen z Uredbo št. 655/2014, in dihotomija postopkov, na katerih sloni

53. Uredba št. 655/2014 vzpostavlja pravni okvir, ki določa podrobnosti postopka za pridobitev evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov, njegove izdaje in deloma njegove izvršitve. V tem okviru, če povzamemo določbe člena 5 navedene uredbe, se položaj upnika, ki zahteva evropski nalog za zamrznitev bančnih računov *po tem, ko je pridobil naslov* (sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino), razlikuje od položaja upnika, ki zahteva evropski nalog za zamrznitev bančnih računov, preden začne postopek v glavni stvari ali med tem postopkom *vse do izdaje sodne odločbe ali potrditve ali sklenitve sodne poravnave*.

54. Poleg tega se dihotomija postopkov, navedena v členu 5 Uredbe št. 655/2014, nadaljuje na drugih ravneh¹⁸.

55. Najprej, iz člena 6(1), (3) in (4) Uredbe št. 655/2014 izhaja, da kadar upnik *še ni pridobil naslova*, so za izdajo naloga za zamrznitev pristojna sodišča države članice, ki so v skladu z ustreznimi pravili o pristojnosti, ki se uporabljajo, pristojna za odločanje o glavni stvari¹⁹. Dalje, kadar je upnik *ž pridobil sodno odločbo ali sodno poravnavo*, so za izdajo naloga za zamrznitev glede zahtevka, navedenega v teh naslovih, pristojna sodišča države članice, v kateri je bila izdana sodna odločba ali potrjena ali sklenjena sodna poravnava. Nazadnje, kadar je upnik *pridobil javno listino*, so za izdajo naloga za zamrznitev glede zahtevka, navedenega v tej listini, pristojna sodišča, ki so v ta namen določena v državi članici, v kateri je bila ta listina sestavljena.

56. Dalje, člen 7(1) in (2) Uredbe št. 655/2014 določa pogoje za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov. Iz člena 7(1) navedene uredbe izhaja, da mora upnik vedno predložiti zadostne dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da je nujno sprejeti ukrep zavarovanja v obliki evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov (tveganje *periculum in mora*). Člen 7(2) navedene uredbe določa, da kadar upnik *še ni pridobil naslova*, v katerem je določeno, da mora dolжник *poplačati upnikov zahtevok*, mora predložiti tudi zadostne dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da bo verjetno uspel v glavni stvari zahtevka (*fumus boni iuris*).

¹⁶ Glej člen 4(3) Uredbe št. 805/2004, člen 2(1)(3) Uredbe št. 4/2009 in člen 2(c) Uredbe št. 1215/2012.

¹⁷ Glej člen 25(1) Uredbe št. 805/2004, člen 48 Uredbe št. 4/2009 in člen 58 Uredbe št. 1215/2012.

¹⁸ Guinchard, E., „De la première saisie conservatoire européenne. Présentation du règlement n° 655/2014 instituant une procédure d’ordonnance européenne de saisie conservatoire des comptes bancaires“, *Revue trimestrielle de droit européen*, št. 4, 2014, str. 922.

¹⁹ Res je, da v nasprotju s členom 6(1) Uredbe št. 655/2014 člen 618 GPK ne navaja izrecno, da lahko upnik zahteva evropski nalog za zamrznitev bančnih računov pred pridobitvijo javne listine. Vendar nič ne kaže, da bi lahko bolgarska zakonodaja upniku preprečevala, da v takem položaju zahteva evropski nalog za zamrznitev bančnih računov. Zdi se namreč, da predložitveno sodišče meni, da je tako v obravnavanem primeru in da je treba začeti ločen postopek za ta namen. Poleg tega v členu 5(a) Uredbe št. 655/2014 tudi ni omenjen položaj, v katerem upnik, ki še ni pridobil javne listine, zahteva evropski nalog za zamrznitev bančnih računov pred začetkom postopka v glavni stvari ali med tem postopkom. Razlog za to je, da je zakonodajalec verjetno menil, da je neobičajno, da bi se ob koncu postopkov v glavni stvari „izdale“ javne listine.

57. Nazadnje, člen 12 Uredbe št. 655/2014 se nanaša na varščino, ki jo mora zagotoviti upnik zaradi zamrznitve. Kot izhaja iz člena 12(1) navedene uredbe in kot je navedeno v uvodni izjavi 18 navedene uredbe, bi morala biti zagotovitev varščine pravilo, kadar upnik *še ni pridobil naslova*. Nasprotno, člen 12(2) navedene uredbe določa, da kadar je upnik *že pridobil naslov*, bi morala biti zagotovitev varščine prepuščena presoji sodišča.

58. Iz zgoraj navedenega izhaja, da so pogoji za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov manj strogi, kadar ima upnik že naslov, ne da bi zgoraj navedene določbe Uredbe št. 655/2014 določale, ali mora biti tak naslov izvršljiv ali ne.

59. Ni treba torej odgovoriti na vprašanje, ali mora biti javna listina v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014, gledano ločeno, izvršljiva, temveč na vprašanje, ali mora biti naslov, ki ga mora imeti upnik, da bi se lahko štelo, da *je pridobil listino* v smislu zgoraj navedenih določb, izvršljiv ali ne. Pojme „javna listina“, „sodna odločba“ in „sodna poravnava“ je treba namreč razlagati ob upoštevanju sistema, ki ga vzpostavlja navedena uredba. To ponazarjata drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje predložitvenega sodišča, ki se nanašata na določbe Uredbe št. 655/2014, in sicer člena 5 in 18 navedene uredbe, ki temeljita na istem razlikovanju. Poleg tega iz uvodne izjave 14 Uredbe št. 655/2014 izhaja, da bi bilo treba pri pogojih za izdajo naloga za zamrznitev doseči ustrezno ravnotežje med interesom upnika, da pridobi nalog, in interesom dolžnika, da prepreči zlorabo naloga. Razlaga pojmov „sodna odločba“, „sodna poravnava“ in „javna listina“ lahko namreč vpliva na to ravnotežje.

F. Izvršljivi naslovi v sistemu, vzpostavljenem z Uredbo št. 655/2014

1. Spoznanja na podlagi omembe izvršljivih naslovov in naslovov, ki še niso izvršljivi, v Uredbi št. 655/2014

60. Sledeč sklepanju, da ni mogoče analizirati pojma „javna listina“ v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014 brez upoštevanja drugih določb navedene uredbe, Komisija trdi, da nujnost izvršljivosti izhaja iz člena 14(1), prvi in drugi pododstavek, Uredbe št. 655/2014. Ker navedena uredba v tem delu besedila vsebuje posebne izrecne določbe v zvezi z javnimi listinami, ki niso izvršljive, je po mnenju Komisije težko predpostavljati, da v drugih določbah navedene uredbe pojem „javna listina“ vključuje izvršljive in tudi neizvršljive javne listine.

61. Ne glede na ugotovitev Komisije me ne prepriča povsem njeno sklepanje, da že iz primerjave rabe pojma „javna listina“ v členu 14(1) Uredbe št. 655/2014 in drugih členih navedene uredbe izhaja, da mora biti javna listina v smislu člena 4(10) navedene uredbe nujno izvršljiva.

62. Člen 14(1) Uredbe št. 655/2014 namreč jasno razlikuje med položaji, v katerih je upnik pridobil izvršljiv naslov (sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino), ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtev, ter položaji, v katerih je upnik pridobil naslov, ki še ni izvršljiv. Lahko bi trdili, da je javna listina, ki še ni izvršljiva, omenjena v členu 14(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 655/2014, kljub temu javna listina v smislu 4(10) navedene uredbe. Člen 4 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitve“, naj bi določal skupni terminološki okvir za vse naslednje določbe. Zato naj bi bilo treba ob upoštevanju tega okvira in zaradi skladnosti šteti, da ni nujno, da je listina izvršljiva, da pomeni javno listino v smislu zadnjenavedene določbe.

63. Pri tem pa člen 14(1) Uredbe št. 655/2014 določa strožje zahteve glede pridobitve informacij v zvezi z računi dolžnika, kadar upnik še ni pridobil izvršljivega naslova, v primerjavi z zahtevami, ki se uporabljajo, kadar je upnik pridobil izvršljiv naslov. Upnik, ki je pridobil naslov, ki še ni izvršljiv, mora namreč sodišču med drugim dokazati, da so informacije o računu nujno potrebne, ker obstaja tveganje, da bo brez takih informacij poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika verjetno ogrožena in bi se lahko zaradi tega finančno stanje upnika bistveno poslabšalo.

64. Res je, da v členu 14(1) Uredbe št. 655/2014 zakonodajalec razlikuje med izvršljivimi naslovi in tistimi, ki še niso izvršljivi (in ne – tako kot v drugih določbah navedene uredbe – med dvema položajema: tistim, v katerem je upnik pridobil naslov, in tistim, v katerem ga ni pridobil²⁰), za razlikovanje med tremi položaji: tistim, v katerem je upnik pridobil izvršljiv naslov (člen 14(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 655/2014), tistim, v katerem je upnik pridobil naslov, ki še ni izvršljiv (člen 14(1), drugi pododstavek, te uredbe), in, nazadnje, tistim, v katerem upnik ni pridobil naslova (razen v členu 14(1) navedene uredbe). Zaradi tega se lahko sklepa, da glede na vse določbe Uredbe št. 655/2014 to, da ima nekdo naslov, ki še ni izvršljiv, ni enako temu, da nima nobenega naslova.

65. Kljub temu je bilo treba v členu 14(1) Uredbe št. 655/2014 razlikovati med tremi položaji namesto med dvema, da bi upnik, ki ima še neizvršljiv naslov, dobil možnost vložiti zahtevo, ki se nanaša na informacije v zvezi z računi dolžnika. V skladu s členom 14(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 655/2014 lahko namreč upnik, ki je pridobil še neizvršljiv naslov, vloži tako zahtevo, medtem ko upnik, ki naslova ni pridobil, te pravice nima. Poleg tega, kot izhaja iz drugih določb navedene uredbe, je upnik, ki ima izvršljiv naslov, vedno v ugodnejšem položaju, ker mu ni treba dokazovati sodišču, da je nujno pridobiti informacije v zvezi z računi dolžnika.

66. Iz zgoraj navedenega sklepam, da po eni strani samo za namene člena 14(1) Uredbe št. 655/2014 tega, da ima nekdo naslov, ki ni izvršljiv, ni mogoče enačiti s tem, da nima nobenega naslova. Po drugi strani člen 14(1), prvi in drugi pododstavek, Uredbe št. 655/2014 sledi isti logiki kot med drugim člen 7(1) in (2) navedene uredbe, ki razlikuje med položajem upnika, ki je pridobil naslov, in položajem upnika, ki ga še ni pridobil, s tem, ko za ta zadnji položaj nalaga strožje pogoje za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov.

67. Skratka, v tej fazi bi bilo mogoče trditi, da mora biti za to, da bi se lahko štelo, da je upnik pridobil naslov (sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino), ki določa, da mora dolžnik poplačati zahtevek v smislu določb Uredbe št. 655/2014, ta naslov izvršljiv v državi članici izvora. Kot bom pokazal v nadaljevanju, je ta ugotovitev, s katero se strinja tudi del pravne teorije²¹, podprta s spoznanji, ki izhajajo iz drugih določb navedene uredbe, in sicer njenih členov 7, 18 in 34.

2. Spoznanja na podlagi drugih določb Uredbe št. 655/2014

68. Kot sem že pojasnil v točki 59 teh sklepnih predlogov, lahko razlaga pojmov, ki opredeljujejo naslove (sodne odločbe, sodne poravnave in javne listine), vpliva na ravnotežje med interesi upnika in interesi dolžnika. Iz člena 7 Uredbe št. 655/2014 izhaja, da potem, ko upnik pridobi naslov, ki določa, da mora dolžnik poplačati zahtevek, zadevno sodišče ob izdaji evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov za zahtevek, naveden v tem naslovu, ne preučuje več, ali bo ugodeno predlogu upnika v glavni stvari.

69. Če bi bila sprejeta razlaga, da ni nujno, da je naslov, ki ga je pridobil upnik, izvršljiv v državi članici izvora, bi bilo s tem ogroženo ravnotežje, ki bi ga morali ohranjati pogoji za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov. Ob izdaji evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov na podlagi naslova, ki še ni izvršljiv, zadevno sodišče namreč od upnika ne bi moglo zahtevati, naj dokaže *fumus boni iuris* zahteve, navedene v tem naslovu. Lahko bi se izkazalo, da je bil evropski nalog za zamrznitev bančnih računov izdan na podlagi naslova, ki – tako kot v obravnavanem primeru – temelji na izjavah upnika, ne da bi bila preverjena utemeljenost zahtevka.

70. To je po mojem mnenju razlog, zakaj mora biti naslov, ki ga pridobi upnik, izvršljiv v državi članici izvora, da se lahko šteje, da je upnik pridobil naslov.

²⁰ Glej zlasti člena 7 in 12 Uredbe št. 655/2014.

²¹ Glej zlasti Monteiro, L. V., op. cit., str. 129. Navedena avtorica navaja, da v skladu z Uredbo št. 655/2014 za upnike, ki so pridobili izvršljive naslove, vse postane preprosteje, medtem ko morajo tisti, ki takega naslova še niso pridobili, dokazati *fumus boni iuris*.

71. S tem je pojasnjeno tudi, zakaj so roki, določeni v členu 18(1) in (2) Uredbe št. 655/2014 za odločanje o vlogi za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov, krajši, kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino. V tem primeru je sodišče oproščeno obveznosti, da preuči *fumus boni iurius* zahtevka upnika v glavni stvari.

72. Poleg tega iz člena 34(1)(b)(iii) Uredbe št. 655/2014 izhaja, da se na predlog dolžnika izvršitev evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov v državi članici izvršitve ustavi, kadar je izvršljivost sodne odločbe, katere izvršitev je želel upnik zagotoviti s tem evropskim nalogom za zamrznitev bančnih računov, v državi članici izvora odložena. To lahko kaže na to, da pri evropskem nalogu za zamrznitev bančnih računov, izdanem, ne da bi bilo treba upniku dokazati *fumus boni iuris*, izvršljivost tega evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov za zahtevek, naveden v naslovu, temelji na izvršljivosti te listine v državi članici izvora²².

73. Poleg tega se zdi, da ugotovitve, ki izhajajo iz moje analize, potrjuje tudi zgodovinska razlaga Uredbe št. 655/2014.

3. Zgodovinska razlaga

74. Opozoriti je treba, da je predlog uredbe, ki ga je predstavila Komisija²³ in ki je bil podlaga za Uredbo št. 655/2014, temeljil na podobni dihotomiji, kot je tista, na kateri temelji navedena uredba.

75. Najprej, člen 5 navedenega predloga je razlikoval med položaji, v katerih je vložnik vložil vlogo za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov pred začetkom sodnega postopka v glavni stvari ali v kateri koli fazi takega postopka ali po tem, ko je vložnik pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino zoper toženca, ki je izvršljiva v državi članici izvora, vendar še ni bila razglašena za izvršljivo v državi članici izvršitve, v kateri je taka razglasitev zahtevana, na eni strani, ter položaji, v katerih je vložnik vložil vlogo za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov po pridobitvi sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine zoper toženca, ki je po samem zakonu izvršljiva v državi članici izvršitve ali je bila v državi članici izvršitve razglašena za izvršljivo, na drugi strani.

76. Dalje, v skladu s predlogom uredbe so pogoji za izdajo manj strogi, če ima upnik že naslov, izvršljiv v državi članici izvora, kot če ga nima. Poleg tega so pogoji še manj strogi, če ima upnik naslov, izvršljiv v državi članici izvršitve²⁴. Opozoriti je treba, da se v skladu s členom 7(2) predloga uredbe v povezavi s členom 5(1) navedene uredbe zahteva glede *fumus boni iuris* iz člena 7(2) Uredbe št. 655/2014 ne uporablja, kadar ima upnik javno listino, izvršljivo v državi članici izvora.

77. Nazadnje, v skladu s členom 23 predloga uredbe se eksekvatura opusti v primerih, ko upnik vloži vlogo za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov po pridobitvi naslova, ki je izvršljiv v državi članici izvršitve ali je bil tam razglašen za izvršljiv.

22 Poudariti je treba, da se glede na razlage iz pravne teorije o členu 34(1)(b)(iii) Uredbe št. 655/2014 navedena določba uporablja samo za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov, ki je izdan za zahtevek, naveden v naslovu, ki ga ima upnik. Glej Cuniberti, G., Migliorini, S., op. cit., str. 291. Iz tega sklepam, da mora tudi v skladu s pravno teorijo naslov biti izvršljiv, da bi se lahko štelo, da je upnik pridobil naslov v smislu več določb Uredbe št. 655/2014.

23 Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejnje izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah (COM(2011) 445 final, v nadaljevanju: predlog uredbe).

24 Glej predlog uredbe, str. 6.

78. Razlikovanje med naslovi, ki se štejejo za izvršljive samo v državi članici izvora, in tistimi, ki se štejejo za izvršljive tudi v državi članici izvršitve, je bilo opuščeno potem, ko je Svet Evropske unije sprejel splošni pristop k predlogu uredbe²⁵. V tej fazi so bile oblikovane določbe, ki razlikujejo med položajem upnika, ki je pridobil naslov, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevkov, in položajem upnika, ki takega naslova ni pridobil. Pogoji za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov, ki so bili predvideni za položaje, v katerih je imel upnik naslov, izvršljiv v državi članici izvora, so začeli veljati za položaje, v katerih je upnik imel („pridobil“) naslov, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevkov. Tako kot Uredba št. 655/2014 je tudi splošni pristop Sveta temeljil na popolni opustitvi postopka eksekviture.

79. Analiza pripravljanih dokumentov za Uredbo št. 655/2014 torej potrjuje mojo ugotovitev, da mora biti naslov izvršljiv v državi članici, v kateri je bil izdan, odobren ali sklenjen, da bi se lahko štelo, da je upnik pridobil naslov (sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino), ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevkov.

80. Nazadnje, res je, da se zdi, da uvodna izjava 18 Uredbe št. 655/2014, ki se nanaša na varščino, ki jo mora upnik zagotoviti pod pogoji iz člena 12 navedene uredbe, nasprotuje moji zgornji ugotovitvi. V navedeni uvodni izjavi je navedeno, da ima lahko upnik, ki je pridobil naslov, v resnici sodno odločbo, ki še ni izvršljiva ali je začasno izvršljiva. Vendar ta uvodna izjava, ki ni normativna in niti ni bila predmet podrobne razprave med pripravljanimi deli za Uredbo št. 655/2014, ne more izpodbiti skladnih spoznanj na podlagi sistematične in zgodovinske razlage navedene uredbe.

81. Kot zadnjo ugotovitev ne morem izključiti, da je Svet med pripravljanimi deli za Uredbo št. 655/2014 s tem, ko je opredelil položaje, v katerih ima upnik izvršljiv naslov, kot položaje, v katerih je upnik pridobil naslov, *ki določa, da mora dolžnik poravnati upnikov zahtevkov*, nameraval razlikovati med temi položaji in položaji, v katerih ima upnik naslov, ki še ni izvršljiv. Ta izraz je namreč naveden samo v členih 5, 7 in 14 navedene uredbe.

82. Vendar se zdi, da ta namera v Uredbi št. 655/2014 ni bila uresničena. Tako je, prvič, v uvodni izjavi 12 navedene uredbe pojasnjeno, da drugače od položaja, v katerem upnik ni pridobil naslova, ki določa plačilo dolžnika, lahko položaj, v katerem je pridobil naslov, ustreza primeru, v katerem ima sodno odločbo, ki še ni izvršljiva. Drugič, člena 6 (pristojnost za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov) in 18 (roki za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov) navedene uredbe sta se med pripravljanimi deli spremenila tako, da ne izražata takega namena. Po eni strani je namreč Svet ohranil podrobna pravila, ki so se po predlogu Komisije uporabljala za položaje, v katerih je imel upnik naslov, izvršljiv v državi članici izvora. Po drugi strani ti členi razlikujejo samo med položaji, v katerih upnik ni pridobil naslova, in položaji, v katerih je pridobil naslov, ne da bi določali, ali mora ta naslov določati plačilo dolžnika. Tretjič, po tem, ko je Svet sprejel splošni pristop, je bilo uvodni izjavi 13 Uredbe št. 655/2014 dodano pojasnilo, da mora pojem „postopek v glavni stvari“ zajemati vse postopke, katerih cilj je pridobiti *izvršljiv naslov* za zadevni zahtevkov. Iz tega sklepam, da tudi za Svet pridobitev izvršljivega naslova pomeni odločilno mejo, ki ločuje dva postopka, na katerih temelji sistem, vzpostavljen z Uredbo št. 655/2014.

G. Končne opombe

83. Kljub pomanjkanju podrobnih informacij glede vidikov, ki bi lahko bili predmet pomislekov v tej zadevi, sem na podlagi svoje predstavitve sistema Uredbe št. 655/2014 oblikoval ugotovitve, ki bi lahko bile koristne za predložitveno sodišče.

²⁵ Splošni pristop Sveta k predlogu uredbe o uvedbi evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah, predstavljen 28. novembra 2013, 16991/13 ADD 1.

84. Iz moje analize izhaja, da plačilni nalog v bolgarskem pravu ne pomeni javne listine v smislu Uredbe št. 655/2014, temveč bolj ustreza značilnostim sodne odločbe v smislu navedene uredbe.

85. Vendar se v skladu z navedeno uredbo zahteva po izvršljivosti enoznačno uporablja za vse tri vrste naslovov (sodne odločbe, sodne poravnave in javne listine), ki lahko pomenijo podlago za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov.

86. Poleg tega sem na podlagi analize ugotovil tudi, da ni treba odgovoriti na vprašanje, ali mora biti javna listina v smislu člena 4(10) Uredbe št. 655/2014, gledano ločeno, izvršljiva, temveč na vprašanje, ali mora biti naslov (sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina), ki ga mora imeti upnik, da bi se lahko štelo, da je *pridobil listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikovo zahtevo*, v smislu določb navedene uredbe, izvršljiv ali ne.

87. Da bi se lahko štelo, da je upnik pridobil *naslov* (sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino), *ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevke*, med drugim v smislu člena 5(b) navedene uredbe, mora imeti upnik v skladu s sistemom navedene uredbe naslov, izvršljiv v državi članici, v kateri je bil naslov izdan, odobren ali sklenjen.

88. Razlaga, da mora biti naslov, ki ga pridobi upnik, izvršljiv v državi članici izvora, ne pomeni, da upnik, ki je pridobil še neizvršljiv naslov, ne more imeti na podlagi tega naslova nobene ugodnosti v okviru postopka izdaje evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov. Tak upnik pristojnemu sodišču lažje dokaže, da bo verjetno ugodeno njegovemu zahtevku v postopku v glavni stvari proti dolžniku. Poleg tega ni mogoče izključiti, da bo v skladu s členom 12(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 655/2014 ta upnik oproščen obveznosti, da zagotovi varščino. Še več, drugače od nasprotnih razlag rešitev, priporočena v teh sklepnih predlogih, pristojnemu sodišču ne preprečuje, da bi od upnika zahtevalo, naj dokaže *fumus boni iuris* zahtevka, navedenega v naslovu, ki še ni izvršljiv, zlasti kadar je bil ta naslov izdan zgolj na podlagi enostranske izjave upnika.

VI. Predlog

89. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj na prvo vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo Sofijski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji, Bolgarija), odgovori:

Člen 4(10) Uredbe (EU) št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da plačilni nalog, kakršen je obravnavani v postopku v glavni stvari, ne pomeni javne listine v smislu navedene uredbe, ker njegova vsebina, ne da bi se upoštevala utemeljenost zahtevka, vključuje le obveznost dolžnika, da poplača dolg upniku, zato se pristnost te listine ne nanaša na njeno vsebino v smislu, ki ga zahteva zakonodajalec Unije.

V skladu s sistemom Uredbe št. 655/2014 mora biti naslov izvršljiv v državi članici, v kateri je bil izdan, odobren ali sklenjen, da bi se lahko štelo, da je upnik pridobil naslov (sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino), ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevke, v smislu člena 5(b) navedene uredbe.